

**LISTY
Z AURA – PONTU**

II/2019

LÉTO

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Kateřina Pokorná	Tomáš Příbyl
Milan L. Šnajdr	
Nové překlady.....	7
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Betts - Zahálka	Foster – Fahrner
Wright – P. Dominik	Chan – Kolinská
Mighton - Kolinská	Blessing - Ulovec
Cox - Fahrner	MacDonald - Jindra
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Klante, Lehrmann - Kotrouš	Syha - Štulcová
<i>A další překlady...</i>	
Vik - Vrbová	
Mikó - Zeman	Pommerat - Zahálka
Dramatické dílo Agathy Christie	13
Dílo Ingmara Bergmana	13
Nepřeložené texty.....	14
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Caplan-Lonner	Kirkwood
Campbell	Kash, Hughes
Ronder	Foster
Byrne	Vega, Sheik
Porter	Jones
Poet	Rogers
Warden	Silverman
DeLappe	Parker
Zandt, Milmore	Bernays
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Setz	Vögel
Höll	Braband
Kricheldorf	Holliger
<i>A další jazyky...</i>	
von Trier, Vørsel (Dánsko)	Dragland (Norsko)

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **letní** čtení - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do našeho [katalogu her](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 6500 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Adéla Vondráková, Michal Kotrouš

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Klára Vajnerová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, klara.vajnerova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

3 x Kateřina Pokorná:

AŤ ŽIJÍ HUSITÉ

4 m, 4 ž

komedie

Jan Žižka vychází z Blaníku, aby zjistil, jestli už pomalu není čas vyrazit národu na pomoc. Záhy se setkává s Leontýnkou, trochu otravnou holčičkou – respektive duchem holčičky, který jej začne všude následovat. Mezitím na se pracovním úřadě marně domáhá pomoci se sháněním zaměstnání Radek Táborský, historik se třemi doktoráty a docenturou z ranně husitského období. Jakmile Táborský Žižku uvidí, je mu jasné, co se stalo. Rozhodne se vojevůdci pomoci se zjišťováním, jestli je už skutečně nejhůře. Jejich cesta logicky vede nejdříve za starostou Tábora, pak do Českých Budějovic za hejtmanem a nakonec až na Pražský hrad. Po celou cestu je jim ale v patách nejen ostrá reportérka Brambora Telecí, ale i další blanický rytíř Uněj Leh z Rozkoše. Ten nese Žižkovi důležitou zprávu z Blaníku. V moderním světě mu dělá průvodkyni Alice, která je nadšená z toho, že konečně natrefila na zajímavého kluka se smyslem pro humor, který má navíc velmi originální balící hlášky.

Originální komedie, která čerpá svůj humor z historických i popkulturních narážek (zejména písně Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře) ze situačního i slovního humoru. Autorka pracuje se starou češtinou a vtipnými umělými i skutečnými archaismy, které jsou dnešnímu člověku neznámé.

DDT

6 m, 3 ž

komedie

DDT neboli Doklad Dosaženého Teritoria je parafrází na hru bratří Čapků *Ze života hmyzu* a zároveň na některé politické kroky současného vedení České republiky. Kluk, který se kdesi v trávě zhulil tak, že začal komunikovat s hmyzem, je svědkem profesionálně vedeného fear-managementu nově přistěhovaného pavouka Pokoutníka. Tomu se celkem rychle podaří všechny obyvatele louky přesvědčit, že se na ně chystají čápi a je třeba se připravit. Nevadí, že ani Chrobák s Chrobačkou, Mravenci a ani Lumek nikdy čápa neviděli. Všichni se poslušně podřídí a začnou snášet materiál na stavbu přístřešku, Pokoutník je postupně svazuje většími a většími povinnostmi, které se stávají neúnosnými. Jen Hlemýžď je apatický – má totiž své jisté, svůj bezpečný domek vždy s sebou.

Komediální hra obratně pracuje s klasickou předlohou. Autorka k ní nepřistupuje s archivářskou pokorou, zároveň ji ale respektuje v jejích základních motivech a znacích.

DOBŘE RÁNO, RODINO!

5 m, 3 ž

komedie

Poplach! Zdá se, že František zažívá krizi středního věku, a proto je třeba aktivizovat Anděle strážné. Amibiel a Barbiel se pouštějí do náročného úkolu provést své svěřence - manželský pár Evu a Františka - tímto náročným obdobím. Mají k dispozici řadu andělských nástrojů jako je například zjevení. Amibiel, zkušenější Anděl, ale ví, jak to v těchto případech chodí. Je to pro něj rutina, a proto rovnou přechází k ráznému řešení: rozvod. Barbiel se ale rozhodne na případu pořádně zapracovat a zkusit to celé napravit. A tak si Amibiel a Barbiel dělají naschvály, pracují proti sobě a nebozí smrtelníci se dole na zemi

patlají ve svých složitých životech. František se stane vymodlenou láskou mladé Pavly, kamarád Karel je pořád tak nějak uprostřed a tchyně je prostě tchyně.

Další z komedií současné české autorky Kateřiny Pokorné je plná vtipných situací i hlášek. Autorka citlivá k životním paradoxům se opět osvědčila jako glosátorka nejběžnějších lidských situací, které všichni dobře známe. Tentokrát je ale zasadila kamsi na obláček mezi vše božské.

Milan Lukáš Šnajdr

LEBKA

1 m (1 m, 1 ž)

dramatizace - divadelní horor

Na motivy povídky F. M. Crawforda *Vřešticí lebka*. Opuštěný dům, opuštěný muž, temná noc, temná minulost a samozřejmě podivná - ideální základ pro napínavý a strašidelný příběh, v němž hraje roli vražda, smrt a pomsta. Tajemství se ale nesmí prozrazovat, to by pak nebyla žádná hra, pokud to ovšem hra je...

Vypravěčem a hlavním hrdinou příběhu je mladý muž, kterého pronásleduje vina a přízrak. Nemůže spát, nemůže jíst. Už nemůže. Nedovolí mu to. Možná to byl on, kdo přivedl svého bratrance Luka Pratta na nenápadný způsob, jak se zbavit manželky. Možná byla ta žena opravdu zavražděna a její nepokojný duch dál bloudí domem. Manžel už skonal za nejasných okolností a v opuštěném sídle přebývá přítel. Ale zdědit dům, ve kterém straší a možná mstivý duch touží právě po vašem skonu, není žádná výhra.

Divadelní adaptace dnes již klasické hororové povídky je variací nejen na text F. M. Crawforda, ale především jde o původní pokus o horor na divadle.

Tomáš Příbyl

HLASY NOCI

1 m, 1 ž (mladší)

V nočním bytě doznívá milování na jednu noc. Ona je spokojená, a když Ona, tak On taky. Uspokojení ale rychle střídá šok z nečekaného pocitu, že kondom praskl. Než ho odstrčí, unikne kapka, která propojí jejich životy na zhruba hodinu a půl, než se najde řešení. Ona ho začíná hledat hned a shání svou gynekoložku a jemu se to nelíbí. On by totiž dítě chtěl i s ženou, kterou vlastně vůbec nezná a ona za žádnou cenu ne. Vyhodit ho ale nemůže, protože mu polila kalhoty vínem a teď se perou a suší. A tak spolu na nějakou dobu uvíznou...

Rozproudit hovor, který by šel do hloubky jejich životů, není snadné, když se vůbec neznají, ale nakonec se to povede a řeč není jen o tom, proč nahrazují vztahy sexem na jednu noc. A ukazuje se, že On je katolík, který dává po nocích průchod něčemu, čeho se slíbil vzdát, a Ona je malířka vyhýbající se starostem a závazkům...

Hra se odehrává v šeru nočního bytu, kde se letmo dotknou dvě tužby, které se potkávají v krátkém a nesnadno se rodícím dialogu, v němž jde o naslouchání tomu druhému, ne o prosazení sama sebe. U ní jde o opojení z krásy seberealizace a u něj o hlubokou touhu po překročení sebe sama. Mezi těmito touhami to jiskří, protože jsou protichůdné, ale navzájem se nakonec nesoudí - touhy se v závěru od sebe odrazí, ale s trochou vzájemného pochopení.

Autor (1976) je jihočeský novinář a spisovatel, pracoval i pro Český rozhlas a Českou televizi a publikoval např. krimi román *Pětidomí* (2018).

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Torben Betts (Velká Británie)

S CAROLINE V KUCHYNI (CAROLINE'S KITCHEN)

přeložil Michal Zahálka

3 m, 3 ž (+ 2-3 němé role)

černá komedie

Caroline Mortimerové je něco přes padesát, má vlastní kuchařskou show, luxusní dům v drahé čtvrti a zrovna se chystá slavit, že její syn absolvoval na Cambridgi jako nejlepší z ročníku. Krom toho má taky lehounký problém s pitím, za zády bulvární tisk, podivínskou osobní asistentku, manžela, který tráví většinu času na golfu, tak trochu poměr s mladším řemeslníkem a narůstající pocit, že něco není v pořádku. Za okny Carolininy slavné kuchyně se zvolna smráká, je hrozné dusno, manžel se vrací z golfu, syn přijíždí na oslavu, asistentka se pokouší flirtovat s řemeslníkem a na návštěvu se chystá ještě někdo. A bouřka, ke které se schyluje, nebude jenom za okny...

Černá komedie úspěšného britského dramatika a scénáristy Torbena Bettse (*Kočka v oreganu*) staví na vynikajících dialozích, balancuje na hraně komiky a tragiky a neotřele pojmenovává krizové momenty lidského života i současné společnosti. Premiéru měla v červnu 2018 ve známém londýnském Park Theatre v hlavní roli se slavnou herečkou a zpěvačkou Janie Dee (*Follies*), nositelkou cen Olivier a Evening Standard. Zároveň vychází knižně v nakladatelství Oberon Books.

Doug Wright (USA)

PERA MARKÝZE DE SADE (QUILLS)

přeložil Pavel Dominik

5 m, 3 ž

historická hra

Divadelní hra z roku 1995, jež byla předlohou stejnojmenného filmu s Geoffrey Rushem a Kate Winsletovou, se zabývá posledními dny života slavného libertina, markýze de Sade. Pro jedny perverzní zvrhlík, pro druhé jeden z největších myslitelů své doby tráví proti své vůli závěr života v ústavu pro choromyslné. I zde se však odmítá vzdát své literární tvorby. Texty se pokouší pašovat z blázince prostřednictvím mladičké švadlenky Madeleine. Mladý abbé se na naléhání nového ředitele rozhodne, že z markýze vášeň pro zvrácené představy vymýtí, kvůli čemuž sahá po stále drastičtějších praktikách. Markýz si ale pokaždé najde novou cestu, jak vyprávět své vzrušující příběhy, psaní a vyprávění je pro něj nade vše. Když je mu znemožněno psát, šeptá své příběhy vězňům v okolních celách – a způsobí tak nepokoje, které vyvrcholí smrtí nebohé Madeleine.

Je však možné dosáhnout toho, aby jisté věci člověka prostě nenapadaly? Neprovojuje nakonec de Sade záměrně? Markýzovi je nakonec useknuta hlava, aby byl definitivně vyléčen a aby abbé sám našel klid. Je už ale markýzem příliš fascinován, nakonec zaujímá v ústavu jeho místo...

Exkluzivní česká premiéra proběhne v ND Brno na podzim 2019.

John Mighton (Kanada)

MOŽNÉ SVĚTY (POSSIBLE WORLDS)

přeložila Klára Kolinská

4 m, 1 ž (a vedlejší postavy k dublování)

kriminální drama

George, matematický génius, věří, že žije současně v mnoha světech, v nichž vykonává různá povolání, hraje různé sociální role a zamilovává se do různých inkarnací své osudové ženy. Jeho příběh, resp. paralelní příběhy, se prolínají s pátráním dvou detektivů po pachateli série vražd mimořádně inteligentních obětí, jimž vyjímá z hlav mozky jako trofeje. Než je pátrání i vyprávění u konce, není možné stanovit, co se „doopravdy“ stalo a která z verzí Georgeova života je ta „skutečná“.

Možnosti a otázky jsou zde důležitější než řešení a odpovědi, hra se týká mj. i vývoje morálky – do jaké míry máme právo zkoumat, jak funguje lidský mozek, jaké jsou důsledky tohoto zkoumání? Je mozek pouhý nástroj myšlení, nebo je třeba respektovat jeho mystérium?

Autorem je kanadský matematik a vysokoškolský pedagog, což je na ději i kompozici hry znát – je to zčásti kriminální drama, ale zároveň i vědeckofantastická hříčka a zčásti i důmyslná filozofická spekulace o existenci paralelních světů a životů, existujících potenciálně ve shodném časoprostoru – pro niž může být právě divadlo nejúčinnější metaforou. Každé rozhodnutí, jež přijmeme, nevyhnutelně změní běh našeho života, ovšem nepřestávají na něj působit i odmítnuté eventuality, ty se realizují rovněž, pouze v jiných částech sdíleného časoprostoru, oddělené od nás neviditelnou membránou, kterou dokážeme překročit jen výjimečně...

Hra byla uvedena v roce 1990 v divadle Canadian Stage v Torontu. Byla poté v roce 2000 úspěšně zfilmována. Vyšla také knižně česky v antologii současných kanadských dramát v roce 2015.

Matt Cox (USA)

AVADA BLABLABLA aneb Sedm rušných let na jisté škole čar a kouzel (PUFFS)

přeložil Martin Fahrner

6 m, 5 ž

parodická komedie

„Předposlední, nebo nic!“

Vrátit se zpátky na notoricky známou školu čar a kouzel? A znovu vidět její studenty v jiném v příběhu, než v těch notoricky známých? Je to možné.

Harry, Ron a Hermiona se vrací – ale nejen oni. Až doposud nám bylo utajováno, že na škole kouzel mají ještě jednu kolej. Pravda, není to kolej, kterou by se někdo chlubil. Jmenuje se Lemplolín a studují na ní lemplové, vrtáci, kazisvětí, zkrátka ti, které ostatní koleje nechtějí. V soutěži mezi kolejemi je Lemplolín od založení vždycky poslední. Ale přicházejí noví studenti, rozhodnutí všechno změnit. Jejich heslo je „Předposlední, nebo nic!“

Už první rok se zdá, že budou předposlední, ale co to? Ředitel školy na poslední chvíli uděluje body navíc. Nějakému Ronovi za šachy? A Harrymu? A Hermioně? Je tohle nějaká spravedlnost? Lemplolín nespravedlivě prohrává a musí se snažit změnit svůj osud v dobách, kdy je tajemná komnata otevřena, během bitvy o pohár a během dalších událostí, které už znáte. Podaří se to? Lemplolín, do toho! Předposlední, nebo nic!

Norm Foster (Kanada)
DNES VEČER NEVAŘÍM (MRS. PARLIAMENT'S NIGHTS OUT)
přeložil **Martin Fahrner**
4 m, 3 ž (více rolí)
komedie

Norm Foster je dramatik, který strávil v divadle celý život, napsal tentokrát hru o tom, jak se paní Tereza, do té doby žena v domácnosti, rozhodne začít nový život. Místo aby vařila manželovi pravidelné večeře, přihlásí se do spousty večerních kurzů, poznává nové lidi a hlavně – poznává v interakci s nimi, kdo je vlastně ona sama. Všechny role dalších lidí, které takto potkává, hrají 4 herci a 2 herečky.

Jde o milý, vtipně napsaný příběh „obyčejné“ hrdinky, Foster je zručný dramatik a zde si dal záležet, aby šlo o hru, kde jde o hlavní hrdinku a v níž má excelovat především hlavní představitelka, má jít o „parádní jízdu paní Terezy“.

Hra byla uvedena v Neptune Theatre v Halifaxu v lednu 2012.

Marty Chan (Kanada)
DŮM Z KOSTÍ (THE BONE HOUSE)
přeložila **Klára Kolinská**
3 m, 1 ž
psychologické drama / experiment

Drsný sugestivní thriller čínsko-kanadského autora je jedním z nejodvážnějších a nejdůmyslnějších experimentů nejen současné kanadské dramatiky. Předkládá divákům psychologickou úvahu o podstatě strachu, o hranicích představitosti a pochybné tendenci dnešní pop kultury k celebritizaci zločinců, ale také o samotné podstatě a hranicích divadla.

Hra má totiž experimentální půdorys přednášky pro zájemce z řad veřejnosti. Ústřední postava Eugene Crowley je postavou, ale i přednášejícím, a tak i spojovacím článkem mezi jevištěm a hledištěm, mezi iluzí a skutečností, obavami a jejich naplněním. Crowley se představuje divákům jako „lovec myšlenek“ a ví, „co se lidem děje v hlavě“. A to je během přednášky znepokojení a bazální, archetypální strach. Crowley je totiž odborníkem na psychologii sériových vrahů a konstatuje, že sériový vrah není zpravidla vyšinutý, zrůdný jedinec, ale nenápadný člověk, který vede běžný, racionální život. Hra tak divákům vsugerovává představu, že v každém z nich dřímá možný sadistický zločinec, že Půlnoční kovboj (další postava) je mezi nimi, připraven kdykoli zaútočit. Ukáže se, že Půlnoční kovboj potřebuje pro své zločiny publikum a že inscenuje vraždy s rozkoší jako zrůdná divadelní představení, která bez diváků postrádají katarzi.

Hra tak nesmírně účinně překračuje bariéry mezi tím, co je předváděno „jenom jako“ coby iluze, a mezi nejhlubšími kořeny odvěkého strachu z násilné likvidace vlastní existence nepoznatelnými silami vnějšího světa.

Hra vznikla pro festival Fringe v Edmontonu, kde byla také v roce 1999 uvedena. Vyšla také knižně česky v antologii současných kanadských dramát v roce 2015.

Lee Blessing (USA)
NA KONCI CESTY (DOWN THE ROAD)
přeložil **Libor Ulovec**
2 m, 1 ž
thriller

Dan a Iris Hennimanovi, investigativní novináři a zároveň manželský pár, jsou vysláni do nehostinné oblasti poblíž státní věznice, ve které mají za úkol vést a novinářsky zpracovat rozhovory s Billem Reachem, odsouzeným sériovým vrahem. Zejména se mají zaměřit na zmapování jeho zločinů –

devatenácti sexuálních vražd mladých dívek.

Jak ubíhají dny a týdny při práci, manželé – odloučení od domova a zanechání jen hovorům s Reachem či mezi sebou – začínají stále více pochybovat o smyslu své práce a zejména o jejím etickém a morálním aspektu. Kam může vést bulvarizace násilných trestných činů? Nenapomáhají snad vraždícímu monstru stát se celebritou? Obzvláště pokud zjistí, že Reachem dokonaných vražd může být ještě víc...

Blessingova komorní hra je znepokojivým výletem do mysli zvráceného zabijáka stejně jako do svědomí nájemných novinářů. Inscenačně nenáročná, zato však dějově strhující inscenace nabízí možnost zazářit trojici schopných herců v netradičním konverzačním thrilleru. Hra byla poprvé inscenována v americkém divadle La Jolla Playhouse (1989) a poté, co na festivalu Humana Festival of New American Plays obdržela hlavní cenu (Great American Play Award, 1991), byla úspěšně uvedena v řadě malých i větších scén napříč USA.

Ann-Marie MacDonald (Kanada)

DOBROU NOC, DESDEMONO (DOBŘE JITRO, JULIE)

(GOODNIGHT DESDEMONA – GOOG MORNING JULIET)

přeložil Miroslav Jindra

11 m, 4 ž

shakespearovská komedie

Tříaktová hra s prologem a epilogem je adaptací hned dvou Shakespearových notoricky známých tragédií: *Othella* a *Romea a Julie*. Autorka svou feministicky laděnou hrou přispívá jednak k otázkám postavení ženy ve společnosti a tabuizovaným otázkám pohlaví/genderu, ale velmi vtipně a obratně také k narušení tradičně zakořeněné hegemonie Shakespeara v Kanadě. Hlavní hrdinka dramatu, postgraduální studentka na Queen's University, Constance Ledbelly se objevuje na scéně jako skromná, nenápadná kancelářská myška a typicky roztržitá intelektuálka zapálená pro svůj výzkum a psaní disertační práce o Shakespearovi, kterou hodlá učinit revoluční objev – dokázat, že obě z nejnámějších Shakespearových tragédií jsou plagiáty. Dle ní vycházejí původně z komedií neznámého autora, které Shakespeare „ukradl a přepracoval v náhražkové tragédie“.

Svá tvrzení dokládá Constance analýzou obou dramát, přičemž si všímá především osudových okamžiků, které obrací hry v tragédii (Jagem podstrčený kapesníček jako důkaz nevěry pro Othella a zpoždění svatebního oznámení Romea a Julie). Podle Constance jsou tak chatrné důvody pro spuštění mechanismu tragédie naprosto nedostačující a diváka nemohou uspokojit. Zároveň v obou hrách postrádá postavu moudrého blázna („Wise Fool“), který by komentoval hru a měl možnost zabránit takovým fatálním chybám a pozměnit tím osud tragického hrdiny. Korunním důkazem se má stát tajemný a prastarý Gustavův rukopis, údajně zdroj pravdy o Shakespearově plagiátorství, který se Constance chystá rozluštit. Předpokládá totiž, že Shakespeare ve strachu, aby nedošlo k znehodnocení jeho dvou předních tragédií, požádal svého přítele alchymistu Gustava o překlad „důkazního materiálu“ do tajného písma.

Constance uvažuje také o Shakespearových ženských hrdinkách, slabých a bezmocných vůči svému osudu, který jim určují muži. Přitom je sama Constance je jednou z takových pasivních tragických hrdinek - z lásky otročí svému profesoru Nightovi, pro něhož píše veškeré vědecké studie, se kterými se uhlazený a sebevědomý Night prezentuje, jako by byly jeho vlastní. Vztah Constance a Nighta může být současně interpretován jako koloniální vztah kanadské ženy v područí britského muže, který je ale dále zkomplikovaný akademickým zaměřením Constance na Shakespearovo dílo, tradičně reprezentované jako vrchol britské (čti koloniální) kultury.

Constance je přesvědčena, že Desdemona a Julie jsou původně komické hrdinky, současnou kritikou pouze špatně interpretované a tím pádem nedocené. Současně zde funguje princip karnevalového komična: znevažování, zesměšňování a neustálé zpochybňování tragického pohledu na svět současný, ale i Shakespearův (znesvěcení dramatické ikony), převrácení tragédie v komedii je základním stavebním

prvkem celého dramatu. Autorka pomocí nástrojů frašky prezentuje v rychlém sledu snad všechny možné formy sexuality a zároveň tak podtrhuje sexuální tabu a předsudky heteronormativní společnosti. Kompozičně propracovaná hra získala v roce 1990 generálním guvernérem udílenou cenu za drama (Governor General's Award for Drama). Byla poprvé uvedena v roce 1988 torontským divadlem Nightwood Theatre (prvním profesionálním feministickým divadlem v Kanadě) a brzy se stala známou a oblíbenou (do roku 2001 byla uvedena čtyřicetkrát v Kanadě i v zahraničí). V češtině vyšla knižně.

Německy psaná dramatika

Diethard Klante, Hilde Lermann (Německo)

CÍSAŘOVNA SISSI U SESTRY SOFIE (V BLÁZINCI)

(KAISERIN ELISABETH BESUCHT IHRE SCHWESTER SOPHIE IN DER IRRENANSTALT IN GRAZ)

přeložil Michal Kotrouš

1 m, 2 ž

komorní historická fikce

Fiktivní setkání dvou historických postav, císařovny Alžběty Bavorské (Sissi), jež navštíví svou mladší sestru Sofii Bavorskou v zařízení pro duševně choré. Tam Sofii nechal umístit její manžel poté, co mu utekla s milencem. Sofie měla pohnuté mládí, její lásku nevyslyšel Ludvík Bavorský, jenž s ní zrušil zasnuby (údajně kvůli Sofiině nevěře s dvorním fotografem), proto si musela vzít jiného urozeného muže, jehož nemilovala, ačkoli s ním měla děti – ten ji nechal zavřít do blázince, kde nyní se starší sestrou Alžbětou rozprávějí, vzpomínají, hádají se, kterou z nich Ludvík Bavorský miloval více apod. Nakonec si sestry vymění oblečení a paruky a Sofie unikne v přestrojení z blázince.

Třetí postavou je psychiatr, jenž se snaží na Sofii naroubovat některou ze sexuálních úchylek, dle tehdy módní psychoanalýzy. Ten pak nevěří převlečené Sissi, že není Sofie, a chce ji ponechat v blázinci. Naštěstí se Sofie vrací s tím, že raději zůstane v blázinci, než hrát roli císařovny u vídeňského dvora.

Závěr hry se nese v duchu rekapitulace pohnutého Sofiina konce, kdy po letech v klášteře tragicky zahynula při požáru v Paříži – sestra Alžběta na její pohřeb nepřišla a sama tragicky zemřela rukou vraha o rok později...

Ulrike Syha (Německo)

PAN SCHUSTER HRAJE MONOPOLY (HERR SCHUSTER KAUFTE EINE STRASSE)

přeložila Magdalena Štulcová

1 m, 4 ž

Georg Schuster, autor kriminálek, který chtěl dříve dělat i „společensko-kritické umění“, a jeho manželka Valerie, která dobře vydělává jako stavební inženýrka, mají na návštěvě Valeriinu matku Karin a její sestru, socioložku Veru, jež bádá o „politickém aktivismu“ a „občanské vzpouře“. Všichni ještě čekají na otce, výzkumníka a bývalého manžela Karin.

Vera je duchem někde jinde, věnuje se svým vlastním problémům, nelze se jí ale divit – zbytek osazenstva se hádá a diskutuje o politických i osobních záležitostech. Valerie totiž měla minulý rok vztah se svým šéfem, o čemž všichni vědí, ale nikdy to nepřišlo na přetřes.

Georg flirtuje s lotyšskou aupairkou Luizou – nebo je to naopak?

Jde o levicově-liberální domácnost a tyto vztahy by tedy neměly být problém. Zrcadlo však postavám nastaví stolní hra Monopoly - „cílem je přivést všechny na mizinu,“ říká k tomu Karin. A postavy se díky hře začnou bezmocně a komicky potácet dějem - jako figurky stolní hry. A vyvstávají neodbytné otázky - jak od všeho a všem utéct? Jak se angažovat, když se zdají být kapitalismus, sekulární humanismus i liberální demokracie prázdnými pojmy? „Vám by pomohla sociální tvrdost,“ míní Karin. A Georg je, jako

vždy, pro „změnu tématu“. Heslo „myslet globálně, jednat lokálně“ naráží v této zahradní scéně s japonským grilem na své limity a zúčastnění si zahrávají s ohněm.

Drsný obrázek ze života, „konverzačka“ o totální destrukci vztahů, reprezentovaná i rozbitím toku dialogů. Místy s použitím scénických poznámek autorka vytváří svérázný komiks. Jde o boj o sociální hodnoty, ale hraje se přitom o krutosti, krvi a ztroskotaných revolučních idejích. Hra má hodně prostoru pro režijní výklad i dobré herecké příležitosti.

Hra vznikla na zakázku divadla Nationaltheater v Mannheimu, kde měla premiéru v září 2010.

A další překlady...

Björg Vik (Norsko)

CESTA DO BENÁTEK (REISEN TIL VENEZIA)

přeložila Jaroslava Vrbová

2 m, 2 ž

posmutnělá komedie

Starší bezdětní manželé Tellmannovi žili celý život naplno a jeden pro druhého. Klavíristka a profesor na střední škole hodně cestovali a žili literaturou a uměním. Náhle, jak vysvítá z každodenních starostí s údržbou bytu a jeho úklidem, mají ekonomické a zdravotní problémy, které před sebou navzájem skrývají. Přesto s láskou poskytují útulek nepřehlednému množství koček. Dávají si záležet, aby si každý den udělali radost, a tak si čtou sice už přečtené, ale pozapomenuté knihy. A nehodlají se vzdát své největší radosti: cestování.

Cestují tedy v obýváku. Do hor ve středním Norsku, kde se odehrává Ibsenova hra Peer Gynt, jezdili zvláště rádi. Obléknou si pumpky a větrovky, nazují pohorky, připraví svačinu. Na oblíbené vyhlídce citují Ibsena a vybavují si zažité výlety. V milovaných Benátkách si pochvalují vůně a italskou kuchyni. A samozřejmě vzpomínají na konkrétní zážitky – včetně úsměvných výčitek za dávné flirty.

Instalatér, který přijde opravit ucpanou kanalizaci (protože si stěžují sousedé), je svérázností manželů vyveden z míry. Stejně tak nová uklízečka. Nakonec ale oba přijmou styl Tellmannových – a výletů do imaginární krajiny i do literatury a poezie se účastní s nimi. Instalátér hraje roli číšníka benátské hospůdky a nalévá víno, zapěje jako gondoliér, protože se ukáže, že chodí zpívat do sboru. Paní Edith je z něj unešená a požádá ho, zda by mu směla říkat Alexandr, jak se jmenoval jejich zemřelý novorozený syn, jemuž by toho dne bylo čtyřicet. Uklízečka neuklízí, sedí s nimi a vypráví o svém životním osudu.

Všechno je sice opravdu posmutnělé (viz podtitul) a prosycené tušením brzkého konce, ale vlastně krásné a dojemné. Hra končí tím, že se manželé rozhodnou vydat se další den na nudistickou pláž do Německa...

Autorka (1935–2018) byla respektovaná norská spisovatelka, básnířka, dramatička a novinářka.

Csaba Mikó (Maďarsko)

BEZ OTCE (APÁTLANOK)

přeložil Jiří Zeman

4 m, 3 ž

rodinná historie v sedmi obrazech

Proč mít děti? Protože rodina je důležitá! Proč je rodina důležitá? Protože jen na ni se můžeš spolehnout! Proč ne taky na někoho jiného? Protože všichni ostatní tě okradou, podvedou, využijí!

Rodinné drama Ibsenovského typu, ale především angažovanou společenskou sondu nahlíženou šesticí postav uvedla VOŠH v PiDivadle v červnu 2019. Předtím byla hra představena jako scénické čtení v rámci přehlídky maďarských her Naostro v roce 2016.

Joël Pommerat (Francie)

ZNOVUSJEDNOCENÍ KOREJÍ (LA RÉUNIFICATION DES DEUX CORÉES)

přeložil **Michal Zahálka**

5 m, 5 ž

Text významného francouzského divadelníka, který patří k nejpozoruhodnějším a zároveň nejhranějším titulům současné evropské scény.

Mozaika komických i melancholických příběhů, které dohromady skládají barvitý obraz různých podob lásky v moderním světě. Od lásky vášnivé po lásku platonickou, od lásek rodičovských po celoživotní přátelství, od lásky k nenávisti a zpátky. A především zas a znovu k oněm milostným paradoxům, které všichni tak dobře známe. Co si počít s milovanou ženou, když ztrácí každý den paměť? Co s manželem, když se beze slova vrátí po deseti letech? A co s paní na hlídání, když děti nejsou k nalezení...?

Česká premiéra proběhla v Městských divadlech pražských (Rokoko) v prosinci 2018.

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících.

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Carole Caplan-Lonner (USA)

THE KIDS LEFT. THE DOG DIED. NOW WHAT? (DĚTI ODEŠLY. PES UMŘEL. CO TEĎ?)

2 m, 2 ž

muzikál

Komediální muzikál o tom, když se rodičům vyprázdní hnízdo a oni najednou vstupují do nové životní etapy, je specifický zejména pro svůj přesný, ale laskavý humor, ve kterém se mnozí diváci najdou. Je to muzikál věnovaný všem, kteří se museli vyrovnat s rozvodem, dopady vlivu gravitace na lidské tělo, s příchodem rozjívených, ale milovaných vnoučat i pro všechny, kteří se po letech rozhodli vrhnout zpět do víru společenského života a randění.

Muzikál je velmi úsporný a opírá se primárně o herecké a pěvecké schopnosti čtyř protagonistů. S nadhledem komentuje mnohdy nekomiální životní situace a divákům přináší úlevu zakotvenou v pocitu, že v tom nejsou sami. Hra měla premiéru v rámci New York Musical Theatre Festival v roce 2007.

Alexi Kaye Campbell (Velká Británie)

APOLOGIA (APOLOGIE - OBHAJOBA)

3 m, 3 ž

Druhá hra britského dramatika řeckého původu vypráví příběh netradičního rodinného setkání. Hlavní hrdinka, oslavovaná historička umění, Kristin slaví narozeniny a popřát do jejího domku na anglickém venkově ji jedou její dva synové s partnerkami a její dlouholetý kamarád Hugh. Nejedná se ovšem o veselé posezení s anekdotami z dětství, byť dobrosrdečný Hugh se o to snaží téměř v každé své replice. Oba synové, Peter i Simon, mají s matkou velmi komplikovaný vztah. Vyčítají jí, že je zanedbávala a věnovala se jen své kariéře. Jejich pocit zrady jen posílily Kristininy nově vydané memoáry, ve kterých není o jejích synech ani zmínka.

Nevraživost mezi matkou a syny odráží hlavní téma hry. Kristin není jen historička umění, ale zapálená aktivistka, která v šedesátých a sedmdesátých letech nechyběla na jediné demonstraci za lidská práva a svůj život zcela oddala svým přesvědčením. Přestože oba synové ji vnímají jako monstrum, které opustilo vlastní děti, Hugh ji vidí jako ženu, která neměla při své zvolené životní dráze na vybranou.

Hra pokládá nelehké otázky, které jsou obzvláště palčivé v dnešním politickém klimatu. Kde je hranice mezi feminismem a zanedbáním mateřských povinností? Kdy začne politický aktivismus mít negativní vliv na naše nejbližší?

Po velkém úspěchu jeho první hry *Pride*, za kterou obdržel několik ocenění (The Critic's Circle Prize, John Whiting Award, a nakonec i cenu Laurence Oliviera), uvedl Alexi Kaye Campbell svou druhou hru *Apologia* ve světové premiéře v londýnském divadle The Bush Theatre v létě 2009. V roce 2017 hru uvedlo divadlo Trafalgar Studios se Stockard Channingovou v hlavní roli. Tu si zopakovala i o rok později v newyorském Laura Pels Theatre.

Tanya Ronder (Velká Británie)

FUCK THE POLAR BEARS (AŽ SI LEDNÍ MEDVĚDI NASEROU)

3 m, 2 ž

satirická komedie

Komedie o ambiciózním konzumu a environmentalistickém dvojím měřítku.

Hra se odehrává na severu Londýna ve vstupní hale honosného domu, který patří Gordonovi a Sereně – dvěma racionálními lidmi, kteří přišli k penězům. Gordon je ředitel odboru komunikace ve velké energetické firmě a - zatímco se strachuje o osud ztraceného plyšového ledního medvídka dcery Rachel - pracuje na projektu, který zničí živočišnou diverzitu na zemi. Gordon sice prohlašuje, že vůbec není ve stresu, ve skutečnosti je ale vystaven problémům na mnoha úrovních. V práci mu nabídnou povýšení na pozici výkonného ředitele se státním povolením k provádění škodlivého frakování půdy. Doma zas Serena otevřeně hovoří o tom, že není šťastná. Mezi tím vším se Gordonův bratr Clarence – malíř pokojů – chová jako ztělesněná výčitka. A k tomu všemu se ukáže, že islandská au pair Brunhilde je militantní ochránkyně přírody.

Gordon se Serenou tak nakonec začnou uvažovat nad tím, jestli existuje alternativa k jejich životu plnému konzumu a zamýšlejí se nad budoucností, která čeká jejich dceru.

Hra měla premiéru v londýnském Bush Theatre v září 2015 v režii Caroline Byrne.

David Byrne (Velká Británie)

SECRET LIFE OF HUMANS (TAJNÝ ŽIVOT LIDÍ)

6 m, 4 ž

„My už sami sebe nevidíme jakožto zvířata. A přesto máme na sobě tužkou vyznačenu naši minulost. Jak řekl Darwin: všechna naše těla nesou nesmazatelnou stopu našeho nízkého původu.“

Poté, co si přes Tinder domluvila rande, přichází Ava k Jamiemu domů a záhy zjišťuje – nebo to snad věděla od začátku – že Jamie je vnuk Jacoba Bronowského, matematika a proslulého moderátora přelomové vědecky-popularizační TV show *The Ascent of Man (Vzestup člověka)*. Její zájem se rychle přesouvá z ložnice k zamčenému pokoji s pozůstalostí, a zatímco Jamie je stále unesen spíš blízkostí druhé osoby, Ava již začíná rozkrývat tajemství matematika pracujícího na tajném válečném projektu. Díky deníkovým záznamům a poznámkám se začínají na jevišti prolínat časové linie a z hlubin historie přicházejí nejrůznější postavy.

Text založený na skutečných událostech a historických osobnostech kreativně kombinuje realie s fikcí. Vytváří tak strhující příběh nejen o jednom tajném válečném projektu. Text klade řadu hlubších otázek souvisejících třeba s odpovědností za svou práci i ve chvíli, kdy její výsledky využívá někdo jiný. Autora však též zajímá, jestli vůbec existuje nějaký pokrok, jestli to, co lidstvo prožívá, je skutečně vzestup. Jak daleko jsme se vzdálili od našich pravěkých předchůdců? Skutečně nám po nich zbyla jen jedna zbytečná šlacha na ruce a občasný zášklub před usnutím? *„Co dalšího jsme vynalezli? Co dalšího, co se stalo naší součástí natolik, že si už ani nepamatujeme, že je to vymyšlené? Kdyby mi nikdo neřekl, co je to láska, pocítila bych ji vůbec někdy?“*

Hra přináší výraznější role pro dvě herečky a tři herce, další epizodní role může ztvárnit skupina 5 herců a hereček. V inscenaci bude třeba využít několika projekcí. Premiéra hry proběhla v srpnu 2017 v rámci Edinburgh Festivalu.

Český překlad se připravuje.

Phil Porter (Velká Británie)

GOD OF CHAOS (BŮH CHAOSU)

2 m, 2 ž

Vtipná a provokativní hra o světě online cenzury. Její autor je úspěšným mladým autorem, který byl nominován na **Cenu Laurence Oliviera**.

Je to jako snažit se utišit plačící dítě tím, že jej uhodíte. Jako nasadit proti rezistentní bakterii antibiotika. Těmi ji nezabijete. Jen jí pomůžete zdokonalit se v boji. Jestli říkáte, že děláme svět lepším, tak to si asi děláte srandu.

Stan a Rosa pracují jako „moderátoři“ v jedné společnosti zaměřené na sociální média. Každý den vyrážejí do boje proti stále narůstajícímu přílivu nenávisti a sprostoty. Zatímco mezi nimi se postupně rozvíjí romantický vztah, jejich nová kolegyně Becky je čím dál víc zhrzena tím, do jakého světa skrze svůj monitor vstupuje. A tak se rozhodne přenést tenhle každodenní virtuální boj do skutečného světa. Ale je to dobrý nápad? Lze válku proti internetové nenávisti a obscénnosti vůbec vyhrát? Změní tím svět k lepšímu anebo tím jen nakrmí trolly? Je internet naše zhouba anebo záchrana?

Frances Poet (Velká Británie)

GUT (INSTINKT)

2 m, 2 ž

Strhující hra současné skotské autorky poetického jména o incidentu, který se možná ani nestal, ale stejně zásadně ovlivnil životy jedné rodiny.

Manželé Maddy a Rory se vrací domů z romantického víkendu a nevěřícně poslouchají, jak jim Roryho matka vypráví, že pustila jejich tříletého syna na toaletu s naprosto cizím mužem. Důvěřivá babička nechápe paniku, která se postupně buduje v očích obou rodičů, kteří okamžitě začnou svého syna prohlížet a domýšlejí si katastrofické scénáře.

Rory se po chvíli nechá uchlácholit a věří, že se nic nestalo. Maddy ale propadá až chronické paranoi a postupně zcela pozbyde schopnosti důvěřovat jiným lidem s hlídáním či výchovou syna. Na každém rohu začíná vídat tajemnou, zlověstnou postavu cizího muže, který ji chce připravit o tu nejvzácnější část jejího života. To Maddy nehodlá dovolit a přijímá čím dál drastičtější opatření, aby se ujistila, že jejímu synovi nikdo nezkriví ani vlásek.

Jde o zdrcující studii nejčernějších zákoutí duše matky. Strach o dítě zcela předčí racionální uvažování i lásku k manželovi a z Maddy se v průběhu hry stane téměř jiný člověk. Změny v jejím duševním stavu působí naprosto přirozeně a společně s výborně psanými dialogy dávají textu dramatický spád. Hra měla premiéru na jaře 2018 v Traverse Theatre v Edinburghu. Hra byla nominována na britskou národní cenu The Bruntwood Prize za **nejlepší hru roku**. Tou se pak stala v rámci ceny The Writers' Guild Award.

Anoushka Warden (Velká Británie)

MY MUM'S A TWAT (MOJE MÁMA JE KRÁVA)

1 ž

Monolog je autobiografickým vyprávěním autorky, která popisuje své problematické dětství očima osmi až osmnáctileté dívky, jejíž matka se stala obětí náboženského kultu (a svého nepříliš vytříbeného vkusu na muže) a postupně selhávala na všech úrovních rodičovství. Autorka se ale neuchyluje k lacinému sentimentu, nesnaží se diváky dojmout ani rozplakat. Nehraje na jednoduché emoce a nesnaží se svůj příběh udělat dramatičtější, než skutečně je. Striktně se drží racionálního, přímého a věcného tónu, který jí umožňuje s nynějším odstupem najít v neveselých událostech vtip – byť mnohdy velmi hořký.

Hra byla poprvé uvedena v Royal Court Theatre v lednu 2018 a možná i díky svému provokativnímu titulu se okamžitě stala nejprodávanějším titulem divadla a jednotlivé reprízy byly beznadějně vyprodané.

Sarah DeLappe (USA)

THE WOLVES (VLČICE)

10 ž

V tělocvičně se rozcvičuje devět šestnáctiletých, sedmnáctiletých děvčat - připravují se na nadcházející zápas v sálové kopané. Tak začíná každá z šesti scén, které tvoří hru. Žádná z postav nemá jméno, jen

číslo dresu. Jména ani mít nemusejí, protože mohou být kteroukoliv dospívající dívkou, která se protlouká pubertou a střední školou kdekoliv na světě. Celý svět mají před sebou a jejich budoucnost se nezadržitelně rychle přibližuje.

Kapitánka týmu, Pětadvacítka, vede rozcvičku a snaží se ve svých spoluhráčkách vzbudit týmového ducha. Tomu moc nepomáhá Sedmička se Čtrnáctkou, jejichž pichlavé poznámky a občasný pocit nadřazenosti leckdy zvládne setřít chytrolínka Jedenáctka – někdy se jí povede zakročit ještě dřív, než by stihly rozplakat nevinnou Dvojku. Mladé fotbalistky se však nebaví jen o známkách, domácích úkolech či nesnesitelných rodičích. Na malém vytápěném hřišti dívky řeší světová témata, která se jich dotýkají stejně jako strach z víkendu na chalupě s neznámým klukem. A to vše komentují s uštěpačností, humorem a zranitelností typickou pro dospívající slečny.

Hra měla premiéru v roce 2016 v The Playwrights Realm. O rok později se dostala na Broadway do Lincoln Center Theatre. Autorka obdržela za toto dílo několik ocenění, např. cenu Obie - v roce 2017 se dostala mezi finalisty Pulitzerovy ceny za nejlepší drama.

Billy Van Zandt, Jane Milmore, Nick DeGregorio (USA)

HIGH SCHOOL REUNION (SRAZ 30 LET PO MATURITĚ)

6 m, 6 ž

muzikál o třídním srazu

Muzikál přivádí na scénu spolužáky z maturitního ročníku 1979, kteří se po třiceti letech od absolutoria znovu scházejí. Okamžitě zjišťují, že se nic nezměnilo – snad až na pár kilo navíc. Staré lásky opět ožijí a s nimi i staré spory, jako by se vrátili v čase. Na dámských záchodcích probíhají stále stejné rozhovory, na fotbalovém hřišti se kluci opět předvádějí před hlavní roztleskávačkou. Postavy ihned přebírají své středoškolské role a ekosystém třídy navazuje tam, kde se rozpojil. Ať už jste totiž dospěli v životě kamkoliv, svému bývalému já neutečete. A neutečete ani bývalým já svých spolužáků. Obzvláště, když je tu i jedno třicetileté dítě, které nemá otce.

V komediálním muzikálu se najdou všichni, kteří někdy absolvovali třídní sraz a nevyvázli z něj bez šrámu na duši. Hra měla premiéru v Brookdale College Performing Arts Center v květnu 2009.

Lucy Kirkwood (Velká Británie)

IT FELT EMPTY (POCÍTIT PRÁZDNOTU)

2 ž

Dijana pochází odkudsi z východní Evropy. Jednou ale sebrala veškerou svou odvahu, sílu a finance a vydala se do Británie za lepším životem. Zamilovala se, žila v pěkném domě s partnerem, kterého milovala a s kterým otěhotněla. Co na tom, že partner je pasák – vždyť ona mu zdatně pomáhá v jeho „podnikání“. Bere telefony a vyřizuje, vše co je třeba. Jenže její hvězda postupně uhasíná, v hierarchii se postupně posouvá dolů, ačkoli si to do poslední chvíle zdráhá přiznat. Jednoho dne, ale přijde ke vstupním dveřím a zjistí, že nejdou otevřít. Její pas je ukrytý v sejfě a ona – nyní jako nelegální imigrantka – se nuceně stává prostitutkou.

Hra je v podstatě monologem, vyprávěním jediné herečky, kterou na krátkou scénu doplní ještě druhá ženská postava. Dijana je křehká, naivní bytost, která doplácí na svou důvěřivost a naivitu. Současná britská autorka Lucy Kirkwood nevypráví příběh chronologicky, a nechává tak diváka postupně odkrývat životní příběh hlavní hrdinky takřka detektivním způsobem. S postavou Dijany je jednoduché soucítit. Autorka ji pojala velmi komplexně: jako obraz zoufalého životního osudu, osobnost upínající se i k těm nejmenším drobnostem, zároveň však i jako člověka neztrácejícího naději, silnou a přesto zranitelnou ženu.

Hra je velkou příležitostí pro herečku kolem 30 let. Hra měla premiéru v Arcola Theatre v Londýně v říjnu 2009.

Marcia Kash, Douglas Hughes (USA)
JACK OF DIAMONDS (DIAMANTOVÝ JACK)

3 m, 4 ž
komedie

Jack je bývalý klenotník, který se živil nákupem a prodejem diamantů prostřednictvím pozdních nočních televizních reklam. Žije v poměrně luxusním soukromém domově důchodců spolu se svými spolubydlícími: např. s vizuálně výstřední „čarodějnici“ Rose, umělecky nadanou, ale zapomnětlivou Florou či narkoleptickou kráskou Blanche.

Čtvrtou osobou se řízením osudu stane neznámý muž, kterému kdysi mnozí obyvatelé domova důchodců svěřili své životní úspory – výřečný finanční poradce Barney Effward, jenž byl dokonce za okrádání svých klientů kdysi zatčen. Tváří v tvář finančním potížím se tak senioři náhle konfrontují se strůjcem jejich nešťastného osudu, který má navíc s sebou několik milionů dolarů v diamantech. A tak se čtveřice důchodců snaží najít způsob, jak se pomstít a získat zpět, o co přišli, a zároveň své plány udržet v naprosté tajnosti před úřady a personálem.

Norm Foster (Kanada)
JASPER STATION (NÁDRAŽÍ V JASPERU)

3 m, 3 ž
komediální muzikál

Nádraží v malém městě jménem Jasper nepatří k nejvytíženějším. I přesto sem dorazí mladá reportérka Rebecca, která hodlá svému editorovi dokázat, že se v ní skrývá skutečný talent – možná takový, že si jednou odnese Pulitzerovu cenu. Hodlá totiž napsat článek o lidech, kteří pojedou příštím vlakem. Přichází však do prázdné čekárny, kde je jen železniční zřízenec Bert. Ten svou práci dělá už řadu let velmi svědomitě, ale nyní už s jistým ironickým odstupem. Zanedlouho se čekárna postupně zaplní. Přejde Emeline, která právě utekla od svého manžela, mladý hokejista Henry začínající svou kariéru v NHL a Sterling budoucí hvězdný skladatel country – možná. A objevuje se tu i Nikki, mladá dívka, která si potřebuje koupit lístek do jiné galaxie. Podivná směsice charakterů v čekárně jednoho zapadlého nádraží nečeká ani tolik na vlak, jako spíš na příchod šťastných konců, splněných přání.

Hra nabízí role různých věkových kategorií od šedesátníka (Bert), přes role postav ve středních letech až po mladičkou Nikki (kolem 20 let). Hra měla premiéru ve Fergus Grand Theatre v Kanadě roku 2001.

Susanne Vega, Duncan Sheik (USA)
LOVER, BELOVED (MILUJÍCÍ, MILOVANÝ)

1 ž
hra s písňemi

Inspirací pro hru se stalo dílo představitelky americké jižanské gotiky Carson McCullersové, které se věnovalo složitým mezilidským vztahům. Hra je zaměřená ale více na osobnost autorky, reflexi vlastní literární tvorby, hledání inspirace apod. Pilířem filozofující, poetizující hry jsou písňové texty, které Susanne Vega vydala na své zatím polední desce *Love, Beloved* a se kterými vystoupila i v pražském Divadle Archa.

Vicky Jones (Velká Británie)
TOUCH (DOTEK)

2 m, 2 ž

Dee se nedávno přestěhovala z Walesu do malého a přeplněného bytu v Londýně, kde ani záchod pořádně nefunguje. Před časem se totiž rozešla se svým dlouholetým přítelem Samem, který ji podváděl.

V Londýně si sehnala zaměstnání, které jí na nějakou dobu postačí, a nyní čelí největší výzvě: začít znovu a znovu objevit sebe sama. Svou novou identitu hledá zejména v sérii nezávazných sexuálních známostí. Manipulativního Eddieho potkala na Tinderu ale brzy se její pozornost přesunula k staršímu Milesovi. Svě nové já se pokoušela najít také po boku kamarádky Verry a Paddyho, velmi mladého stážisty z práce. Hra, jejíž formální struktura je značně fragmentární, je o třiceti tříleté ženě, která byla nucena přehodnotit svůj život a ujistit se, kým je. Je to hra o lidské, nejen ženské sexualitě, o křehkosti vztahů i neprostopupnosti zdí, které si lidé mezi sebou staví. Hra o zranitelnosti i neohroženosti měla premiéru v Soho Theatre v Londýně v červenci 2017.

J.T.Rogers (Velká Británie)

MADAGASCAR (MADAGASKAR)

1 m, 2 ž

rodinné drama

Sčítání ztrát, zpovídání se z vlastních vin a vše prostupující nostalgie.

Tři postavy (matka Lilian, dcera June a matčin milenec Nathan) v přerývaných monolozích postupně odkrývající osudy členů bohaté americké rodiny. Lilian byla ženou velmi zaneprázdněného světově proslulého ekonomy. Je bohatá a může si leccos dovolit. Cestuje z místa na místo, aniž by věděla proč, nejspíš aby naplnila svůj život. Svěho muže sice obdivovala, ale své osamocení vyřešila tím, že si z manželova blízkého spolupracovníka Nathana udělala dlouholetého milence. Její dcera June se dokáže s matčinou nevěrou srovnat. Syn Paul, její preferované dítě, se vše dozví po otcově pohřbu a jeho blízký, důvěrný vztah k matce se změní v úplné odmítnutí. Po odhalení matčina selhání odjede, prý na Madagaskar, do země, která měla být vysněnou destinací, rájem, kam se jednou matka s dětmi vydají. I June odejde z domu a živí se jako průvodkyně amerických turistů Římě, kam je kdysi matka brávala s bratrem na společné prázdniny.

Rozklad rodiny dovrší Paulovo zmizení a zůstává jen zoufalství a výčitky svědomí a nezodpovězené otázky. Co ho vyhnalo? Zklamání v matce, protest proti otcovým očekáváním, nezdravě intimní vztah k sestře? Žije ještě vůbec?

Hra byla uvedena na Floridě v divadle New Theatre v září 2005.

Jen Silverman (USA)

THE MOORS (VŘESOVÍŠTĚ)

1 m, 5 ž

temná komedie

Temná komedie, částečně inspirovaná sestrami Brontëovými, diváky přivádí na rozlehlá a pustá anglická vřesoviště první poloviny devatenáctého století. Jen Silverman je však velmi rafinovaná autorka, která svou hru nenechá sklouznout k obyčejné historické hře. Sestry, které žijí osamocené uprostřed pustiny jen se svým mastifem a služebnou, sní o lásce, slávě i vlastní důležitosti. Když se k nim připojí nová guvernánka, jejich životy naberou nový, mnohem nebezpečnější směr. Paralelně s příběhem sester se odvíjí i metaforická a zároveň groteskní love-story mezi mastifem a slípkou.

Hra o lásce, závislosti, nenávisti a zoufalství měla premiéru v únoru 2016 v Yale Repertory Theatre.

Michael Parker (USA)

SANDY TOES AND SALTY KISSES (NOHY OD PÍSKU A SLANÉ POLIBKY)

3 m, 4 ž

komedie

Audrina Brown zdělila po svém otci hotel přímo na pláži, který se v průběhu let stal vyhlášenou svatební destinací. Netrvá však dlouho, než Audrina objeví jeden velký problém. Její strýc Bubba, místní správce,

totiž ve stodole pořádá večírky plné hazardních her o velké peníze. Strýc, který se v hotelu stará prakticky o vše, se navíc musí začít starat už skutečně o vše. Místní vyhlášená organizátorka svateb Madame Coco totiž zmizela, a tak nezbyl nikdo, kdo by se postaral o mladý zamilovaný pár a (nastávající) tchýni, kteří sem přijeli naplánovat „svůj den“. Hromotluk Bubba se proto oblékne do ženských šatů a začne předstírat šaramantní dámu, která klidně připraví tu nejúchvatnější květinovou výzdobu. Do hotelu se ale nastěhoval ještě další muž. Shodou okolností je považován za federálního agenta z Úřadu pro alkohol, tabák, zbraně a výbušniny, před kterým je třeba se mít na pozoru – už kvůli těm nelegálním hazardním hrám. Aby toho ale nebylo málo, budoucí tchýně se snaží za každou cenu překazit sňatek své dcery, protože nic není tak nóbl, jak by si pro ni představovala – ženichem počínaje. Najme proto recepční, aby ženicha svedla. Ta si ale splete ženicha s domnělým tajným agentem, a tak její snaha ústí v stále se střídající koloběh odvolávání a znovu-ohlašování svatby. Situace se postupně komplikuje, dochází k řadě omylů a záměn a nepozorovaně na pozadí všeho dění zasáhne Amorův šíp i zatrpklou tchýni.

Zatím poslední situační komedie manželů Parkerových je zběsilou komedií stylu *Naughty but Nice* – mírně košilátý humor nikdy nepřesáhne hranici dobrého vkusu. Parkerovi tak navazují na svou předchozí dramatickou tvorbu, která je v Česku známá zejména díky *Zamilovanému velvyslanci*, který se hrál na desítkách míst po celé republice.

Hra měla premiéru v The Ritz Company Playhouse (PA) v únoru 2018.

Tristan Bernays (Velká Británie)

OLD FOOLS (STAŘÍ BLÁZNI)

1 m, 1 ž

Hra popisuje formou útržků vzpomínek historii vztahu Toma a Viv. Od prvního romantického flirtu, přes rodičovství, problémy s prací, až k blížícímu se konci kvůli Tomově Alzheimerově chorobě. Vzpomínky nejsou seřazeny chronologicky, různě se přelévají, mizí a objevují se jiné, zdánlivě nesouvisející. Už po několika scénách je tedy jasné, k jakému konci příběh směřuje a to mu přidává na intenzitě a naléhavosti.

Toma ve všech fázích věku, od mladého pianisty, přes šaramantního otce až k bezmocnému starci, hraje jeden herec. Herečka ztvárňuje Viv a ostatní ženské postavy.

Hra měla premiéru v londýnském divadle Southwark Playhouse v březnu 2018.

„Jedna z nejdojemnějších a nejkrásnějších her, které jsem viděl.“ (British Theatre Guide)

Německy psaná dramatika

Clemens J. Setz (Německo)

DIA ABWEICHUNGEN (ODCHYLKY)

5 m, 4 ž

Postupně odměřovaná a nepříjemná nejistota, zkouška odolnosti vůči stresu, kterou musejí projít zdánlivě pohodové rodiny jako pokusní králíci. Jennifer Jassem zemřela a svým zákazníkům, tj. osmi rodinám, zanechala nejen otázku, kdo u nich bude uklízet. V malém bytě uklízečky se totiž najde překvapení – osm precizně vyrobených modelů každého z uklízených bytů. Této překvapivé skutečnosti se vynalézavě chopí kurátorka a uspořádá výstavu Outsider Art. Na ni zákazníci uklízečky, obyvatelé bytů, najdou odchylky mezi skutečnými byty a jejich modely - tu je o osobu víc, jinde je skříň na špatném místě... A právě tyto drobné posuny reality vyprovokují krizi a začíná hra o sebereflexi i reflexi těch druhých, o životních konceptech i životních lžích.

Autor byl za svou předchozí hru *Spojené národy* (Vereinte Nationen) pozván na přehlídku Stücke 2017 a byl označen jedním německým kritikem za „sociálního seizmologa“ – tam ukázal, jak může člověka zkazit

vidina vysoké sledovanosti videí na internetu a tím i lehkého výtěžku. V podobném tématu, totiž v sociálním sondování pokračuje i tato hra, jejíž inscenace v Schauspiel Stuttgart (listopad 2018) patřila mezi **finalisty** soutěžní přehlídky německojazyčných her **Stücke 2019**.

Wolfram Höll (Německo)

VOM VERSCHWINDEN VOM VATER (O ZMIZENÍ OTCE)

variabilní obsazení

jevištní báseň

„Chladná / díra / do země / ze země / pod námi / pod našima nohama / (a) našima nohama / ho / zdravíme“.

Ten, co leží tam dole, je otec. Už tu není a krouží kolem něj myšlenky.

Poetický, muzikální jazyk textu reflektuje přiblížení syna k umírání, konečnosti, smrti svého otce. Jazyk se neuzavírá do postav, ale snaží se být univerzálním nositelem emocí a myšlenek – zaznívají současné i minulé hlasy, jež obsahují vzpomínky i zapomnění, autor je rafinovaně splétá a zase rozplétá, nechává je zaznít pospolu, proti sobě i vedle sebe. Hlasy se objevují a zase zanikají, nedá se mluvit o monolozích či dialozích, ani o dramatu či dramatické básni – přesto vyžaduje tato forma mluvené slovo. Řeč chce s emocemi ven, nicméně je lhostejno, zda je naléhavá, něžná, prudká či tázavá – pozůstalý syn smrt neosloví ani nedožene...

Text připomíná zajímavou, přesto přesně rytmickou báseň, asociace se střídají, slova se vrací a opakují. Chvillemi je textovým já syn, chvillemi otec, jenž se v očích syna stále zmenšuje, ztrácí se ve svém oblečení - vztah otce a syna je dojemně intenzivní.

Poetický text poprvé na jevišti přeneslo Theater Basel v květnu 2015.

Rebekka Kricheldorf (Německo)

INTERVENTION (INTERVENCE)

5 ž (4 ž, 1 m)

Co dělat, když se kamarádka dostane na šikmou plochu? Nejlepší je promluvit si s ní, a to rovnou ve více lidech!

Čtyři ženy různého věku a jedna alegorická postava – Droga. Takové je obsazení této sžíravé komedie o závislostech a hledání životní náplně jedné mladé ženy. Zbylé tři se pokouší o intervenci, pokouší se o životní rady, vznáší návrhy řešení svízelné situace, zatímco jim zdatně sekunduje a oponuje postava Drogy.

A tak na této zvláštní dámské party nelétají vzduchem zátky od sektu, nýbrž profesionální rady, které ústřední postavu vyvádějí spíše z míry, neboť za každou nabídkou pomoci se skrývá vůle k moci – kdo zde vlastně potřebuje pomoc? Samaritán, či jeho oběť? A jaká je hranice mezi hédonistickým životním stylem a sebezničujícím chováním? Jak vypadá zdařilý, sebejistý život? Jaká cesta vede do pekla, se těžko určuje, neboť záleží na tom, kde člověk peklo hledá...

Sarkastická sonda do současného života plného závislostí, kamarádů, ale i samoty a pochyb, měl premiéru v lednu 2019 v Staatstheater Kassel.

Stefan Vögel (Rakousko)

VERLIEBT, VERLOBT, VERLOREN (LÁSKA, ZÁSNUBY A NIC)

1 ž

one woman show s písněmi

„Nemůžu, to nejde...“. Tato tři slova načmáraná na papírku najde Dagmar, ústřední postava tohoto tragikomického monologu, vedle kytice růží, bezprostředně před svou svatbou. Autorem této neblahé zprávy je její snoubenec Johnny...

Raněná a našťvaná uteče nevěsta do svého dřevěného domečku v koruně stromu, kam se schovává již od dětství. Jak mohla být tak hloupá a chtít se opět vdávat z lásky? Když už má za sebou podobnou proceduru s otcem svých dvou synů? Dagmar se oblékne do svých pradávných šatů princezny a jako pohádku začne vyprávět svůj příběh. O první svatbě s vysněným princem Hubertem, který přijel v bílém mercedesu a dovedl ji celou v bílém k oltáři. Na důkaz lásky se jim narodila dvě sladká princátka, nicméně na překrásném zámku s desítkami komnat visely bohužel vysoké dluhy, což netušila. Navíc v protějším zámku bydlela zlá čarodějnice, manželova matka, která princeznu nenáviděla a manžel na svou matku nenechal dopustit – až jednoho dne princezna dala manželovi na vybranou – buď já, nebo ona. Princ se však jako většina mužů nedokázal rozhodnout a při tom zůstalo dlouhých osmnáct let. Jednoho dne předstoupil před svou stárnoucí princeznu a pravil – již jsem se rozhodl, našel jsem si mladší, musím stavět nový zámek.

Když se po litrech vyplakaných slz konečně vzpamatovala, vstoupil do jejího života Johnny a slíbil jí snést modré z nebe – když si ho vezme...

Kdo za to všechno může? Jsou všichni muži stejní? Mohou za to všechno matky se svou láskou, které ze msty přenechávají ženám své egocentrické syny?

Ovšem pod stromem se objeví svatební společnost a Johnny prosí za odpouštění. Rozbila se mu přeci propiska a on vzkaz nedokončil – ten měl znít „Nemůžu, to nejde bez tebe žít“. Je to však pravda? Dozvíme se, i za doprovodu pár písní, proč se muži chovají tak zvláště, zjistíme základy úspěšného požádání o ruku, finty, jak dostat z mužů jejich tajemství a mnoho dalšího. Aby zachránil čest mužského pohlaví, zakončuje autor příběh happy endem.

Připravujeme český překlad.

Folke Braband (Německo)

MITTENDRIN (VE VÍRU)

2 m, 4 ž

komedie

Čtyřicátnice Marlene se snaží držet otěže svého života pevně v ruce. Není to ovšem tak jednoduché. Stále je nepříjemně nablízku manžel, s nímž už téměř nežije a který stále věří na návrat jejich vztahu. Je zde pubertální dcera, která právě žije svým milostným vztahem, a je zde také její šéf, který po ní touží víc než po povýšení.

Především se ale do jejího života neustále míchá její matka. Je už sice mrtvá a je to zřejmě výsledek Marleniných pocuchaných nervů, nicméně matka ji nenechává na pokoji se svými výčitkami a radami do života. Naštěstí je zde ještě kamarádka Charly, která při večerech u alkoholu Marlene ukazuje, co pěkného se dá ještě v pětáctyřiceti zažít - třeba flirt s atraktivním přítelem své vlastní dcery. A Marlene si může konečně přiznat, že netrčí uprostřed krize středního věku.

Zkušený dramatik napsal výtečnou komedii o ženách ve středních letech, které balancují mezi sváděním a únavou, mezi hlavní a vedlejší kolejí vlastního života – ve víru každodenního blázince, vtipně, kousavě a pravdivě.

Chystáme český překlad.

Lukas Holliger (Švýcarsko)

MONSTER ZERTRAMPELN HOCHHÄUSER (PŘÍŠERY ROZDUPÁVAJÍ VĚŽÁKY)

2 m, 3 ž

černá groteska o sedmi stupních

Velkoměsto, v němž panuje katastrofální nedostatek bytů. Údajný hudební skladatel s rozsahem dvanácti tónů Petr Fallok se se svou přítelkyní Edith stěhuje do 30. patra dvaatřicetiposchodového věžáku patřícímu realitnímu žraloku Jakymu. Problémy na sebe nenechají dlouho čekat – do téhož bytu se totiž stěhuje i jiný, „vzděláníneschopný“ pár Kurt a Kritistina Kreztovi, kteří rádi nahlas poslouchají

populární hudbu. Oba páry vlastní ze zákona pouze jeden klíč.

Z hádky o obytnou plochu se rychle stává boj o právo na bytí. Konflikt jde až na kostní dřeň. Životní díla, obrazy světa a síla svalů chtějí zvítězit nad špatným životem těch druhých. Přitom jsou ve sklepech objeveny nejen mrtvolky, nýbrž jsou také osvobozeny uvězněné děti. A protože najednou nikdo neví, co s nabytou svobodou, postará se o náležitou disciplínu policejní stát...

Dynamická těkává hra o kulturních příšerách a nestvůrách v kultuře, o stoupající nenávisti mezi intelektuály a lůzou, o dvou paralelních společenstvích žijících mezi námi.

Originální hra autora z Basileje (*1971) zaujala odbornou veřejnost i diváky – hra byla vybrána jako nejlepší na autorských dnech scénických čtení „Stück auf!“ v Essenu a taktéž byla vybrána do užšího výběru na tradiční přehlídce nových her Stückemarkt 2013.

Frank Pinkus, Kay Kruppa (Německo)

PLÖTZLICH PAPA (NÁHLE OTCEM)

4 m, 3 ž

komedie

„Komedialní zmatek – zvláště když dva dospělí chlapi vzbudí náhle ve starším pánovi otcovské pudy ...“

Raineru Dallmannovi je zhruba šedesát a žije jako spokojený člověk. Pokud má nějakou starost, tak mu ji způsobuje mladší bratr Lorenz, který u něj bydlí a přivydělává si jako příležitostný herec. Ovšem život se má Rainerovi změnit tím, že se k němu konečně může přistěhovat i jeho partnerka Viola.

Nikdo z nich však nečeká, že se náhle za dveřmi objeví dva dospělí muži a oba tvrdí, že jsou Rainerovi synové. Samozřejmě se k němu chtějí nastěhovat.

Začínají vyvstávat intenzivní otázky – mohou být opravdu synové, když je jejich matka Betsy? Rainer se rozvzpomíná a musí uznat, že se to tehdy mohlo stát... Bude to tedy akceptovat? A co na to Viola? A proč zrovna teď musí na bratra padat jedna trapnost za druhou? A jak se za dveře dostalo navíc mimino?

Turbulentní komedie byla s velkým diváckým ohlasem uvedena v srpnu 2018 v německém Theater Weyhe.

A další jazyky...

Lars von Trier, Niels Vørsel, Nicolei Faber (Dánsko)

RIGET (KRÁLOVSTVÍ)

15 m, 8 ž (některé role epizodní)

dramatizace seriálu

Paní Drusse je vášnivá hypochondrička a ráda si poleží v kodaňské Královské nemocnici, její nejvyšší metou je neurochirurgie. Jelikož se zabývá spiritismem, zaslechne v nemocničním výtahu záhadný pláč jakési holčičky. Rozhodne se holčičku najít a pomoci jí.

Na neurochirurgii přichází ze Švédska popudlivý primář dr. Helmer, který za sebou má nepovedenou operaci. Dělí se o funkci s neschopným primářem Moesgaardem. Helmer si nepadne do oka s doktorem Krogshøjem.

Krogshøj je čímsi jako šedou eminencí a tahá za nitky v zákulisí. Líbí se mu mladá doktorka Judith a nevdává mu, že ta s nějakým záhadným mužem čeká dítě.

Dr. Helmer coby Švéd jen těžko snáší poměry v dánské nemocnici, které ho dohánějí k zoufalství. Musí se podrobit bizarnímu přijímacímu rituálu v primářské „lůži“ a málem při tom přijde o nos. Je donucen k setkání s matkou holčičky, které při operaci poškodil mozek, a musí operovat pacienta, kterého namísto anesteziologa uspává hypnotizér.

Paní Drusse s pomocí spolupacientky-spiritistky odhalí totožnost záhadné holčičky a navíc zjistí, že holčiččin otec je i otcem dítěte, které čeká Judith. Ta se přes počáteční odpor nechá přimět k

nelegálnímu potratu, se kterým ji na neurochirurgii pomáhá Krogshøj.

Svérázný patolog dr. Bondo zoufale k výzkumu potřebuje jaterní nádor jednoho svého terminálního pacienta, a protože kvůli právním kličkám to jinak nejde, nechá si pacientova játra voperovat namísto svých zdravých. Operace potajmu probíhá na neurochirurgii.

Do toho na neurochirurgii přichází na kontrolu ministr, před nímž se primář Moesgaard marně schovává pod stolem ve své kanceláři...

Hra se dá označit jako fantasmagorická duchařská groteska z nemocničního prostředí, nebo prostě jako směs komedie a thrilleru. Překypuje komickými situacemi a živými dialogy. Přesvědčivá je i díky tomu, že jeden z autorů, Niels Vørsel, si při psaní televizního seriálu šel do kodaňské Královské nemocnice na několik týdnů – jako zdravý – lehnout.

Lars von Trier je jedním z nejvýraznějších filmových režisérů naší doby. Legendární televizní seriál *Království* natočil v letech 1994 a 1997 (předmětem této divadelní úpravy je pouze první část z roku 1994). V letech 2000 a 2002 uvedla *Království* Česká televize. *Království* není Trierovým prvním dílem přepracovaným pro divadlo: Švandovo divadlo s velkým úspěchem už mnoho let uvádí divadelní verzi jeho filmu *Kdo je tady ředitel* a před několika lety uvádělo i jeho *Idioty*, což také původně je film.

Konkrétní obsazení je: 3 šedesátníci, 3 padesátníci, 3 čtyřicátníci, 1 třicátník, 3 dvacátníci, 2 neurčitého věku, 2 seniorky, 1 šedesátnice, 3 třicátnice, 2 dívky asi desetileté a k tomu několik členů „lůže“ nemocničních primářů. Některé role (asi třetina) jsou epizodní.

Království mělo premiéru v dánském Královském divadle v Kodani v dubnu 2018.

Ingrid Jorgensen Dragland (Norsko)

YOGAKRIGEN (VÁLKA NA LEKCI JÓGY)

5 ž

komedie

Poněkud hořká norská komedie. Pětice žen (Helga, Ingvild, Gry, Charlotte a cvičitelka Janecke), účastnic hodiny jógy, nenechává své problémy za dveřmi cvičebny, jak doporučuje jóga, ale jednotlivé ženy se naopak trápí, žálí na někoho blízkého či na své okolí, rozčilují se, zahlížíj zuřivě na ostatní účastnice kurzu jógy, nevražlivě na ně dští síru – to vše ale pouze v duchu. Nahlas (jak je v textu zvýrazněno tučně) mluví jen lektorka jógy.

Matka samoživitelka sotva přežívá na hranici chudoby a s hořkostí pozoruje ostatní, které jsou na tom očividně lépe. Toto je její první hodina a má ji na zkoušku zdarma. Další účastnice je ve všem pozitivní a vždycky ve všem úporně hledá pozitiva. Jiná trpí komplexy z toho, že je příliš malá a ještě se dál zmenšuje – nezmizí nakonec úplně? Čtvrtá zase tloustne tak, že už jí činí problém jít na procházku se psem – a svého manžela skoro nevidá, protože ten je naopak posedlý během. Ovšem paradoxně má v sobě nejméně klidu cvičitelka jógy.

I název hry je paradoxní – lze si vůbec představit válku a jógu zároveň? Ženy chodí na jógu, aby na chvíli unikly každodennosti. Té se ale vyhnout nedovedou, cvičení jim jen občas uvolní jinak pečlivě utajovaný blok.

Pointě hry nechybí ironie: dříve se ženy scházely u kuchyňského stolu či v kavárně, aby si popovídaly (a vypovídaly se). Teď chodí na jógu a nemluví spolu vůbec. Úvahy o sobě a o jiných je ale neopouštějí – v jejich mysli probíhá regulérní válka a tyto vnitřní monology obživlé na scéně jsou zdrojem tragikomiky této originální hry.

Autorka hry Ingrid Draglandová (*1965) je původně herečka, nyní i dramatička.

Připravuje se český překlad.

**LISTY Z AURA - PONTU
II/2019**

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2019
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:
Alena Bjačková, Petra Marková, Anna Pýchová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.